Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta pedagogická

Bakalářská práce

MŮJ MIKROSVĚT – SOUBOR 7 OBRAZŮ (LIBOVOLNÁ TECHNIKA)

Praktická práce

Šárka Paďouková

Vizuální kultura se zaměřením na vzdělávání

Vedoucí práce:

MgA. et Mgr. Stanislav Poláček

Plzeň 2014

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

V Plzni . . . . . 2014 . . . . . .

Ráda bych poděkovala vedoucímu mé bakalářské práce MgA. et Mgr. Stanislavu Poláčkovi za cenné rady, vstřícnost při konzultacích a pomoc při zpracování této práce.

V neposlední řadě chci poděkovat své rodině a blízkým za podporu a inspiraci.

V Plzni . . . . . 2014 . . . . . .

Anotace

Bakalářská práce se skládá z praktické a teoretické části. V první části jsem vytvořila soubor sedmi obrazů o rozměrech 100x70 cm znázorňující téma „Můj mikrosvět“. Jako techniku jsem použila malbu akrylovými barvami na sololitových deskách. V druhé textové části jsem se zaměřila na reflektivní popis zpracování tématu, postup výtvarné práce a zdroje inspirace.

Annotation

The bachelor thesis is composed by practical and theoretical parts. In first part I created complex of seven paintings in size 100x70 cm showing theme ,,My micro world“. As technique I used acrylic painting on hardboards. In second text part I was focused on reflective description of elaboration of theme, process of art work and sources of inspiration.

Obsah

1. ÚVOD 2
2. POPIS PRÁCE 3
   - 2.1. Začátek 3
   - 2.2. Hledání mikrosvěta 4
   - 2.3. Různé druhy vnitřních světů 5
   - 2.4. Mikrosvět a umění 5
   - 2.5. Ztvárnění 6
   - 2.6. Spojení s fotografií 8
   - 2.7. Zvolená technika 8
   - 2.8. Průběh tvorby 9
3. INSPIRACE 10
   - 3.1. Osoby mě blízké 10
   - 3.2. Julian House 10
   - 3.3. Video Art 10
   - 3.4. Parched Arts 11
   - 3.5. Vlastní emoce 11
4. PRŮBĚH A VÝSLEDKY PRÁCE 13
5. EDUKAČNÍ VYUŽITÍ 20

ZÁVĚR 22

RESUMÉ 23

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY A ZDROJŮ 24

OBRAZOVÉ PŘÍLOHY 25

1. ÚVOD

Jako téma své bakalářské práce jsem si vybrala „Můj mikrosvět“ hned z několika důvodů. Jedním z nich je i ten, že jsem spíše introvert a z toho důvodu mne téma zaujalo. Řekla jsem si, že bych ho mohla zpracovat jako svůj vlastní vnitřní svět, který je viditelný jen pro mne a určitou výtvarnou formou bych ho tak mohla zviditelnit. Téma je tedy zaměřeno na mou osobu a vztahuje se k mým pocitům, náladám a celkovým emocím. I přesto, že jsem měla původně jiný záměr jak takové téma zpracovat, došla jsem za pomoci vedoucího své práce k projevu, se kterým jsem se dokázala ztotožnit. Použila jsem tedy kombinaci fotografií společně s malbou, která dotváří celkový dojem.

2. POPIS PRÁCE

2.1. Začátek

Z počátku jsem měla v úmyslu ztvárnit cyklus jako malbu. Ale nedokázala jsem najít způsob ani námět jaký by mi plně vyhovoval a dokázal přesně vystihnout podstatu tématu. Snažila jsem se o určité zobrazení svého vnitřního světa, nicméně pro mne bylo příliš těžké narazit na nějaký stěžejní bod, ze kterého bych mohla dále vycházet. V průběhu tvorby jsem se vlastně pokoušela nalézt sama sebe. Pokládala jsem si otázku „Co vlastně považuji za svůj mikrosvět, a jak by podle mě měl vypadat?“. Chtěla jsem roztřídit jednotlivé složky tématu a následně z nich poskládat dohromady určitý celek, který by dokázal vystihnout to, co považuji za svůj vnitřní svět.

Právě díky tomu jsem dospěla k poznatku, že téma „můj mikrosvět“ se vztahuje k mojí osobě a k mému nitru. V průběhu tvorby jsem tak docházela k sebereflexi, která mi měla pomoci nalézt odpověď na otázku, kdo jsem vlastně já a z čeho je svět uvnitř mě tvořen. Po vytvoření určité představy jsem začala přemýšlet nad rozsahem své práce, co vlastně chci v sedmi obrazech obsáhnout, zviditelnit a nějakým způsobem prezentovat. Bylo těžké rozhodnout se, co vlastně chci ze svého vnitřního světa ukázat a zda jsem vůbec schopná něco takového interpretovat. S ohledem na mou introvertní povahu jsem neměla problém se zaměřit na sebe a pokusit se analyzovat svůj vnitřní svět, ale v hlavě mi zůstávala otázka, co všechno jsem schopná ze svého mikrosvěta ukázat.

Přemýšlela jsem nad tím, jak do své práce dostat sebe. Chtěla jsem, aby se mne moje tvorba nějakým viditelným způsobem týkala, abych si dokázala říct, že to jsem vlastně já a tak si představuji svět uvnitř mě. Myslím, že pojem mikrosvět je podle každého chápán velice individuálně a nelze najít jednotné zobrazení, které by se dalo obecně aplikovat na každého z nás. Je třeba vycházet z prostředí, ve kterém se ocitáme a brát ohled na celkový kontext.

A proto jsem pojala téma jako mikrosvět ženy, který je vlastně zaměřen na ženské tělo složené z drobných detailů. Jednotlivé detaily jsem postupně vytvářela pomocí fotografií, které by měly zobrazit určitou autentičnost s mojí osobností. Jsem si vědoma, že zvoleným způsobem nelze zobrazit veškeré moje

povahové vlastnosti, ale určitým způsobem se v jednotlivých pracích odráží i můj temperament.

Líbilo se mi, že je možné téma ztvárnit vždy novým a originálním způsobem a že jsem si mohla najít svůj vlastní a dopracovat se tak k osobitému pojetí svého vnitřního světa. Snažila jsem se tak představit námět ze svého úhlu pohledu, ale ten se nemusí shodovat s představou někoho dalšího. Myslím, že existuje mnoho různých názorů a pojetí jak vysvětlit svůj vlastní mikrosvět a tak je možné v něm spatřovat pokaždé něco jiného. Každý máme své vlastní hodnoty a priority a vytváříme si svůj vlastní svět. A proto nelze zcela přenést můj osobní záměr práce a nalézt tak její jednotný a ucelený význam.

2.2. Hledání mikrosvěta

Tvorbu práce jsem nejprve začala úvahou, co si vlastně pod pojmem mikrosvět představuji a jaká existují možná hlediska, ze kterých lze vycházet. Jako počáteční směr jsem narazila na mikrosvět z pohledu fyziky a biologie. I přesto že jsem z těchto témat nevycházela, došla jsem k poznatku, že svůj mikrosvět může mít jakýkoliv živý organismus. A že se nejedná o určitou formu mikro verze světa, ale o svět tvořený s pomocí našich smyslů a emocionálních složek.

S ohledem na takový poznatek jsem došla ke zjištění, jakým způsobem bych mohla provádět sebereflexi vzhledem k tématu. Že bych měla brát v úvahu sebe jako ženu a celkově ženskou psychiku a zaměřit se na své schopnosti. Co vlastně znamenám ve svém vlastním světě a co je pro mne důležité. Pokoušela jsem se zaměřit na své vlastní prožitky a odrazit je následně ve vlastní tvorbě.

Vlastní tvůrčí proces pro mne tedy byl něčím jako sebepoznáním. Objevovala jsem své silné a slabé stránky a snažila se uvědomit si emoce, které se u mne v určitých momentech objevovaly. Pracovala jsem tedy s více faktory, než pouze s výtvarným projevem. Odráží se zde pak různé citové rozpoložení, s jakým jsem samostatné obrazy tvořila a přesto že jsou odlišné, tvoří následně jednotný celek.

2.3. Různé druhy vnitřních světů

Pokud se zaměřím na mikrosvět z pohledu ženy, musím si uvědomit, jaké existují rozdíly mezi vnímáním světa mužem a ženou. Obecně ženské pohlaví je bráno jako zranitelnější, znamená to tedy, že i svět ženy je mnohem křehčí než svět muže? Nebo se jedná pouze i odlišnou formu vnímání této skutečnosti? Snažila jsem se, si na tyto otázky odpovědět a myslím, že neexistují rozdíly jako silnější nebo slabší mezi vnímáním svého vnitřního světa u obou pohlaví, pouze z mého pohledu vnímám, že svět ženy je mnohem více emocionálně založený než svět muže. Nechci tím říci, že muži mají méně emocí, jenom u nich neshledávám takovou potřebu je nějaký způsobem projevovat jako u žen.

Já osobně díky své povaze nedávám emoce tolik najevo, ale jsem schopna si uvědomit, jak se v určitých situacích cítím. Podle mého názoru je tento emoční svět nezbytnou součástí komunikace neboť se jedná o snahu se nějakým způsobem vyjádřit. Řekla bych, že do mého mikrosvěta komunikace určitě patří, protože svým ztvárněním se snažím přenést nějaké sdělení. Avšak zůstává zde otázka, k čemu nám taková sdělení vlastně jsou. Člověk potřebuje žít v určitém společenství a také se potřebuje nějakým způsobem realizovat. Myslím, že se můžeme realizovat díky sdílení našich vnitřních světů s okolím, získáme tak zpětnou vazbu a dokážeme tak dojít k sebehodnocení.

Zajímalo by mě, zda existují velké rozdíly v komunikaci mužů a komunikaci žen. Svojí práci jsem tvořila z pohledu ženy a je tedy silně citově založená a vyvolává různé emoce. Nejsem si jistá, zda bych volila stejný prostředek k vyjádření, pokud bych svůj vnitřní svět dokázala vnímat jako muž.

2.4. Mikrosvět a umění

Dále jsem se zabývala vztahem mezi mikrosvětem a uměním a jak moc se dané téma odráží v umělecké tvorbě. Nejprve bych se chtěla zaměřit na to, co vlastně pro člověka znamená umění a proč máme potřebu něco tvořit. Jedním z důvodů je zcela nepochybně potřeba sdílení. Snaha o to se nějakým způsobem

vyjádřit a přenést tak naše prožitky na někoho dalšího. Vytvořením něčeho stálého můžeme předávat dál naše emoce a sdělení bez ohledu na čas a prostor.

A proto myslím, že vymezení prostoru a času je v našem osobním mikrosvětě zcela nemožné. Každý prožíváme různé situace, které následně utváří náš vnitřní svět a proto je velmi individuální i jeho celkové vnímání. Ale je důležité vzít v potaz, že na konkrétní umělecké ztvárnění se může postupem času nahlížet odlišně. Proto se nedá srovnávat s reálným světem.

„Hranice skutečného světa, jemuž bychom mohli stejně přiléhavě říkat aktuální svět, jsou prakticky vymezeny dosahem našeho vnímaní. Obecně řečeno, skutečný svět se pro každého jednotlivého člověka rozprostírá až tam – a jenom tam – kam v bezprostřední (aktuální) přítomnosti skutečně dosáhne, dohlédne, odkud něco zaslechne nebo ucítí. Víme však, že aktivní tělesný a duševní pohyb nám na Zemi poskytuje vždy nové výhledy i na místa za horizontem, která jsme předtím nedokázali zahlédnout. Tak se naše představa o skutečném světě rozšiřuje. Postupně si uvědomujeme jeho nesmírné rozměry, přesto že jej v daném okamžiku nemůžeme celý jedním pohledem zachytit.“ [1]

Celkově téma můj mikrosvět mi nepřipadá zařaditelné do skutečného světa, a proto jsem ho pojala převážně jako svět imaginární. Je to tedy svět, který jsem si vytvořila uvnitř sebe a přesahuje tak hranice mojí reálné existence.

2.5. Ztvárnění

Poměrně obtížné pro mne bylo rozhodování jakou techniku pro tvorbu své bakalářské práce zvolit. Původním záměrem pro mě byla snaha o vytvoření kolorované perokresby, s jejíž pomocí bych začala vytvářet určitou svojí představu vnitřního světa. Bohužel jsem se touto metodou nedokázala dopracovat k výsledku, se kterým bych byla zcela spokojená a který by dokázal plně vystihnout způsob, jakým bych si přála téma můj mikrosvět vytvořit.

[1] SLAVÍK, J. (2001) Umění zážitku, zážitek umění (teorie a praxe artefiletiky). 1. díl. Praha : Univerzita Karlova - Pedagogická fakulta 2001. 282 s. ISBN: 80-7290-066-8

Dalším z mých pokusů byla volná malba. Zde jsem ovšem nedokázala najít opěrný bod, od kterého by se moje práce dále odvíjela a se kterým bych mohla následně pracovat tak abych dokázala vystihnout, co si pod zadáním představuji. Vznikaly tak neurčité obrazy, kterými jsem si nedokázala svůj vnitřní svět přiblížit. Potýkala jsem se zde s problémem, jak bych sjednotila své představy a svůj výtvarný projev.

Nakonec jsme společně s vedoucím mé práce došli k závěru podívat se na mojí celkovou tvorbu. Měla jsem tedy přinést všechna svá díla, která jsem měla a to například i ze střední školy. Nečekala jsem, kolik toho o mě dokáže říct jenom moje výtvarná tvorba. Myslím, že si mnohdy zcela neuvědomuji, kolik dávám do projevu emocí a jak moc se z něj následně odráží. Nikdy jsem se nesnažila nějak kontrolovat své pocity v průběhu tvorby a tak se mnou vytvořená díla stávají odrazem mé osobnosti. Mohla jsem si tak připomenout různá období ve svém životě a také co jsem v daných situacích prožívala.

Mezi pracemi jsem narazila na zpracování tématu, které bylo zaměřeno na vyprávění příběhu o mém těle. Díla byla vytvořena na základě fotografie následně doplněné malbou. A právě díky tomu jsem v nich našla inspiraci, protože mé tělo je vlastně součástí mého světa. Zobrazení jednotlivých detailů mi pomohlo dospět k určitému sebeuvědomění a došlo mi, že mé tělo je vlastně také jedním z odrazů mého světa. Pokud například provádíme nějaké úpravy své tělesné schránky, může to být také jeden z určitých projevů našeho vnitřního světa.

Zaměřila jsem se tedy na zachycení jednotlivých detailů, které by nějakým způsobem mohli obsáhnout to, co považuji za svůj vnitřní svět. Důležitou částí pro mne bylo uvědomění si vlastní individuality. Začala jsem si tak všímat určitých rysů, které jsou pro mne charakteristické a vycházela ze svých povahových vlastností.

Celkově jsem se snažila zaznamenat své vlastní pocity a následně je přenést do torby. Technika, kterou jsem si zvolila, mi přišla blízká a dokázala jsem tak bez velkých obtíží vystihnout o co jsem se snažila.

2.6. Spojení s fotografií

Postupně jsem s úpravou fotografií pokročila natolik, že jsem se od jejich základu zcela odklonila a přešla na techniku volné malby. Při vlastní malbě jsem se zaměřila na celkovou barevnost a dojem jaký by výsledný obraz mohl vzbuzovat. Zvolila jsem poměrně jasné barvy a myslím, že jsem díky tomu dokázala vystihnout mnohem více své emoce. Barvy hrají podstatnou roli, co se týká i psychiky jedince a je podle nich možné poznat určité citové rozpoložení nebo aktuální stav.

Občas se v mých obrazech objevují i vysoce kontrastní tóny, které by však neměly působit rušivě nebo negativně. I přes výběr jasných barev jsem se snažila, aby atmosféra nepůsobila příliš tíživě. Je v nich také vidět konkrétní detail v kombinaci s nejasnými nebo neostrými prvky, brala jsem to jako jedno z pojetí mého vnitřního světa. Chtěla jsem tím vlastně naznačit určitou tajemnost, která zůstává skryta a tak si představuji i svůj vnitřní svět. Nic není úplně očividné a člověk musí hledat, pokud chce proniknout do hloubky vlastního mikrosvěta nebo nitra. Samotnou tvorbu své práce jsem pojala jako cestu ke hledání svého vnitřního já a byla pro mne tak trochu i sebepoznáním.

2.7. Zvolená technika

Technika volné malby, kterou jsem svá díla pojala, mi vyhovovala a dokázala jsem tak vyjádřit co cítím a při tvorbě se uvolnit. A to i přesto že jsem se snažila vycházet z námětu z fotografií, kterého jsem se sice držela, ale i tak jsem hledala vlastní způsob jak kombinovat barvy a dále postupovat. Začala jsem od velkých ploch a postupně se přesouvala k drobnějším detailům a řekla bych, že tak to mám i se svým vnitřním světem. Pokud se snažím uvědomit si jaký vlastně je, postupuji nejprve od těch větších a viditelnějších prvků a nakonec se zabývám nepatrným detaily své osobnosti.

Přirovnala bych to celkově k postupu při poznání, kdy nejprve postupujeme od viditelného – obecného až k nekonkrétním detailům, které nejsou na první

pohled zřejmé. Z mého pohledu jsem tedy tvorbu brala jako určitý rozklad své osobnosti se snahou ji dále analyzovat a přenést do obrazu.

Než jsem začala vlastní malbu, měla jsem nejprve jistou obavu z velikosti formátu, ale nakonec jsem neměla problém využít celý prostor. Osobně jsem byla poměrně překvapená, že jsem zvládla obsáhnout námět bez větších obtíží. Díky tomu jsem si tak mohla uvědomit své schopnosti a získat také novou zkušenost. A proto bych řekla, že tvorba pro mne byla přínosem a také částí sebepoznání, ke kterému jsem se snažila dojít. Uvědomila jsem si, že mohu poznat své schopnosti a dovednosti díky určitým situacím a příležitostem, pokud bych například nezvolila tento způsob tvorby, neřekla bych, že bych dokázala dojít ke stejným zjištěním.

2.8. Průběh tvorby

Na závěr své tvorby bych chtěla zmínit, že celkový proces, tím myslím malbu, pro mne byl velice příjemný zážitkem. Postupovala jsem pomocí vrstvení jednotlivých barevných ploch a následným hledáním dalších detailů. Určitě se zde odrážely i mé nálady, zejména při volbě barevných tónů a celkové kombinaci barev. Myslím, že bych měla brát i ohled na poslech hudby při tvorbě, který se podle mého názoru v dílech odrazil. Hudba jako taková mě dokáže hodně ovlivnit, co se týká mých emocí. Projevilo se to tak i v postupu mojí práce určitou intenzitou a stylem při nanášení barev. Vnímala jsem tedy rozdílnost svých nálad s ohledem na energičnost nebo zklidnění melodií.

Poslechu hudby věnuji nezanedbatelnou část svého volného času a tak myslím, že je neoddělitelnou součástí mého mikrosvěta a jsem ráda, že se odrazila i v mých dílech. Řekla bych, že je to i jednou z věcí, která mne hodně ovlivňuje a většinou dokáže vyjádřit i mé pocity. I přesto, že nemám hudební nadání a nehraji na žádný nástroj, tak jsem dokázala své emoce, u kterých jsem brala v potaz poslech hudby, projevit alespoň výtvarným způsobem.

3. INSPIRACE

3.1. Osoby mě blízké

Jak už jsem zmínila v poděkování, součástí mé inspirace byli i moji blízcí přátelé. Avšak poněkud odlišným způsobem. Rozhodně mi neřekli, co a jak mám udělat, myslím, že bych se něčím takovým ani nedokázala ztotožnit, protože si většinou hledám vlastní způsob. Nicméně to, že se mnou o tématu mé bakalářské práce mluvili, mě přivedlo na určité myšlenky, ke kterým bych asi nedospěla, pokud bych své představy nesdílela s někým dalším. A proto mi už samotné rozhovory o tématu přišli inspirující.

Myslím, že při tvorbě potřebuji určitou zpětnou vazbu, abych se utvrdila v tom, co dělám a jak na to vlastně bude divák reagovat. A tak bych komunikaci s blízkými osobami zahrnula do součásti, která patří ke tvorbě mé bakalářské práce. Získala jsem tak různé úhly pohledu, na které jsem mohla brát ohled při vytváření svého vlastního. Avšak komunikace jako taková mi k vytvoření výtvarných děl nestačila.

3.2. Julian House

Hodně mě ovlivnila tvorba Juliana House, grafika, který vytvořil obal alba skupiny Placebo a také jejich textový videoklip ke skladbě Loud Like Love ve kterém vycházel ze statických fotografií kombinovaných s dalším prvky vytvářející pohyb (obr.1, 2, 3). V této tvorbě je patrná kombinace reality a fikce a nechává tak prostor pro formování vlastních názorů diváka. Důležitou roli zde hraje také výrazná barevnost, která vypadá, jako by byla vytržena ze science fiction filmu ze 70. nebo 80. let a také odkaz na video art (obr.4, 5).

3.3. Video Art

Video art využívá jako výrazový prostředek audio nebo video záznam nebo jiné pohyblivé obrazy, se kterými dále pracuje. A proto tvorba vycházející z fotografie, která se objevila i v dílech House mi přišla blízká k mému námětu.

Dále také odkaz na psychedelické umění a umění undergroundu, které se projevuje svou vysokou barevností (obr.6).

Slovo "psychedelický", které bylo poprvé použito britským psychologem jménem Humphry Osmond, znamená něco ve smyslu "projevení mysli", "mysl otevírající". Dle této definice by veškeré umělecké snahy zachytit vnitřní svět psychiky mohly být považovány za psychedelické.[2]

3.4. Parched Arts

Určitě mě také zaujala tvorba Parched Arts, kteří se podíleli na výtvarném zpracování obalů alb britské psychedelické hudební skupiny The Cure (obr.7, 8). Řekla bych, že jsem většinu inspirace čerpala ze svého blízkého okolí a věcí, které mě do určité míry ovlivnily. Téma jako takové mi přišlo hodně osobní, nebo jsem ho spíš takovým způsobem pojala. Přece jen „Můj mikrosvět“ bych měla nějakým způsobem vztahovat na sebe, nejde o pojmenování něčeho obecného a tak jsem velkou část inspirace nacházela právě sama u sebe. A proto se postupně téma stávalo odrazem mého vnitřního světa.

3.5. Vlastní emoce

Do svého vnitřního světa zahrnuji své emoce, poznání a prožívání a také zkušenosti. Myslím si, že náš vnitřní svět je silně ovlivnitelný okolím, se kterým přicházíme bezprostředně do styku. Může se zde objevovat stereotyp každodenního života nebo naopak určité náhodné situace, ve kterých se může člověk ocitnout.

Nepostradatelnou součástí našeho vnitřního světa je také svět vnější, který na nás má nemalý vliv. Možná si ani neuvědomujeme, do jaké míry na nás mají dopad události, které prožíváme. Naše osobnost je tvořena z části vrozenými dispozicemi, ale také ji právě utváří životní zkušenosti a tak se vnější svět promítá

[2] Psychedelické umění.[online] Dostupné z:<http://cs.wikipedia.org/wiki/Psychedelick%C3%A9_um%C4%9Bn%C3%AD>. Citováno dne [2014-06-09].

do našeho vnitřního světa. A proto tyto dva světy nevnímám jako oddělené, ale jsou pro mne součástí celku, který má vliv na mou osobnost.

Řekla bych, že jsem z části odrazem světa, který mě obklopuje a ze kterého také získávám inspiraci pro svou tvorbu. Původní koncept fotografií vlastně přenáší skutečný svět do tématiky světa imaginárního. A tak se fotografie stala inspirací pro mé dílo, které je už méně realistické, proto nedochází pouze k přetvoření původní fotografie, ale ke vzniku samostatného originálního díla. Nejedná se tedy o kopii fotografie, ale pouze o inspiraci fotografií jako takovou. A zde právě shledávám střet vnitřního a vnějšího světa. Ve fázi kdy zachycuji svůj zevnějšek a následně ho přetvářím na svět který je uvnitř mě.

Jedním z důvodů, že jsem vybrala takovou techniku, bylo také to, že jsem se zaměřila na originalitu každého z nás. Tím chci říct, že pro každého jsou charakteristické určité rysy, které jsou nepřenositelné na někoho dalšího.

Každý máme svou vlastní identitu, která je neopakovatelná a jedinečná. Proto nemůžeme najít dvě totožné lidské bytosti a ani dva totožné vnitřní světy. Avšak to není zcela neměnné, protože se do jisté míry můžeme nechat někým nebo něčím ovlivnit.

Důležitou roli při vytváření osobnosti hrají rodiče a výchova. Od toho se pak následně odráží naše povahové vlastnosti, ale i vrozené dispozice. Pokud bych například vyrůstala v jiném státě, existovaly by zde určité odlišnosti, které by formovaly mojí osobnost. Také okolí by dokázalo změnit můj pohled na svět a na sebe samou. Myslím tedy, že by mé pojetí vnitřního světa vypadalo úplně jinak. A proto také kultura, ve které vyrůstám, má vliv na mou inspiraci a celkové vnímání světa.

Vlastně můj vnitřní svět není utvářen pouze mnou, ale je ovlivněný i ostatními vnějšími faktory. Jako důležitou část mé inspirace vnímám své vlastní emoce. V mojí výtvarné tvorbě se často odráží mé pocity v danou chvíli, a tak i přesto že se obvykle nesnažím o znázornění svého vnitřního světa, se může v mých dílech objevit. Vlastně do jisté míry považuji své emoce za inspirativní, ale

některé mohou být dekonstruktivní. Ale také beru výtvarnou tvorbu jako jistý způsob ventilace a odreagování.

Proto nemohu říci, že jsem se inspirovala konkrétními autory, neboť jsem většinu inspirace pro znázornění tématu můj mikrosvět hledala v sobě a ve svém blízkém okolí. Pojala jsem toto téma hodně individuálně a chtěla jsem, aby způsob tvorby dokázal vyjádřit mou osobnost.

4. PRŮBĚH A VÝSLEDKY PRÁCE

Z počátku jsem měla jiné záměry jak svou práci realizovat, zamýšlela jsem i kolorovanou perokresbu, posléze kombinaci fotografie s malbou, ale konečné rozhodnutí tedy bylo volná malba.

Začala jsem s čistě technickými věcmi, jako například na co budu malovat a čím. Rozhodla jsem se pro sololitové desky, které jsou pevné a mají jinou strukturu než plátno a odlišně se s nimi i pracuje. Po tom co jsem sehnala materiál, jsem ho musela naměřit a následně upravit do požadovaného formátu. S tím mi z menší části pomohl můj táta, protože si neumím představit, jak bych osobně řezala sololitové desky na pile. Po nařezání jsem musela desky očistit od prachu a jiných nečistot. Na takto upravené desky jsem nanášela krycí nátěr bílého latexu, zejména kvůli savosti desek. Celkový nátěr jsem provedla dvakrát, nechtěla jsem, aby byl viditelný odstín desek a barvy tak mohly následně lépe vyniknout. Přes bílý nátěr jsem nanesla ještě nátěr tónovaný do barvy jednotlivých obrazů, k tomu jsem využila jako předlohu fotografie, které jsem chtěla původně použít jako samostatné dílo.

Po natónování desek jsem tak mohla přejít k vlastní malbě. V tvůrčím procesu byla pro mne důležitá atmosféra, při které jsem malovala. Poslouchala jsem hudbu a přemýšlela, co udělám s formátem 100x70 cm. V tu chvíli mi přišel neskutečně veliký a nevěděla jsem, jak bych měla začít. Osobně tíhnu spíše k menším a propracovanějším věcem, proto je mi i mnohem bližší kresba než

malba a tohle pro mne byla výzva. Uvědomila jsem si, že nesmím postupovat od drobných detailů, se kterými bych nikdy nevytvořila kompaktní celek.

Při samotné tvorbě potřebuji klid a nechci, aby mě cokoliv ostatního rušilo. A tak když jsem začínala malovat, ocitla jsem se v určité fázi izolace vůči okolí. Ale vnímám to spíš jako pozitivní část, protože jsem se mohla zaměřit na sebe, ponořit se do svého nitra a reflektovat následně své pocity. Dokázala jsem tak vnímat svůj vnitřní svět bez toho, aby mě cokoliv vyrušovalo nebo ovlivnilo, proto je mé pojetí hodně subjektivní.

Nebyla to pro mne jen malba, ale celkový zážitek, kdy jsem věnovala pozornost i detailům jako je míchání požadovaného odstínu barvy. Dost často se mi stávalo, že jsem nedokázala vnímat nic jiného a tak jsem zapomínala i na čas. A proto můj mikrosvět pro mne netvoří jen výsledná díla, ale tvorba samotná, ve které jsem se ve svém vlastním světě ocitala. Byl to svět, ve kterém jsem byla obklopena pouze svými pocity a myšlenkami. Vnímám tak svůj tvůrčí proces jako hodně citově ovlivněný a tento přístup jsem využila ke ztvárnění svých vnitřních pocitů.

Při tvorbě jednoho z obrazů jsem byla opravdu naštvaná a zklamaná z okolností, které však s mojí tvorbou nijak nesouvisely. Zajímavým momentem pro mne bylo, že jsem dokázala takové pocity při vlastní malbě odložit a neodrazily se následně v obraze. I přesto, že jsem pracovala v takovém rozpoložení, dokázala jsem se při tvorbě uvolnit a celkově mi z výtvarného procesu bylo lépe. Brala jsem to jako způsob, jakým mohu své emoce ventilovat, ale stále je mít pod kontrolou. Sice jsem nedokázala ovlivnit, jak se cítím, ale dokázala jsem ovlivnit tahy štětcem a tím se i do jisté míry uklidnit.

Jak už jsem se zmínila, vlastní tvorba námětu můj mikrosvět byla pro mne tak trochu i sebepoznáním, zjišťovala jsem, jaké mám limity a jak mohu v určitých situacích pracovat se svými emocemi i s barvou. Bylo to pro mne odreagování, kdy jsem dokázala vnímat pouze hudbu, kterou jsem poslouchala a soustředit se na malbu. Zapomínala jsem tak na okolní svět a zaměřila se pouze na obraz. Při

tomto procesu mě veškeré negativní pocity opustili a měla jsem lepší pocit nejen z dokončeného díla, ale i z celkového tvůrčího procesu.

Utíkala jsem tak do svého vnitřního světa, ve kterém jsem dokázala relaxovat. Přišla jsem na to, že pro někoho může být formou odpočinku například dovolená, tak pro mne je tím výtvarná tvorba jako celek. Mám radost, když zvládnu začít něco nového, občas je pro mne ale těžké najít odhodlání. Většinou si říkám, že to třeba nezvládnu nebo že to nebude vypadat podle mých představ a proto jsem se pokusila více zaměřit na sebedůvěru a užít si tak tvůrčí proces. Schopnost cokoliv vytvářet je pro mne velkým zážitkem.

Původně jsem tedy měla z malby na takový formát spíše obavy, ale v průběhu jsem se zaměřila více na to, že něco vytvářím. Svým způsobem si vlastně vytváříme i svůj vnitřní svět, dáváme mu určitou formu a spojujeme si ho s konkrétními emocemi. A pokud by se každý z nás mohl zamyslet nad tématem můj mikrosvět, vytvořil by jistě něco zcela originálního a neopakovatelného. Je to téma, které může být pojato velice osobitým způsobem, právě o to jsem se snažila. Najít metodu, techniku nebo styl, který by dokázal vyjádřit můj pohled na to, co si vlastně pod pojmem můj mikrosvět představuji.

Fotografie, které jsem vytvořila jako předlohu, tak vznikaly napůl náhodným a napůl řízeným procesem. Zkoušela jsem využití různých filtrů a světla k dosažení požadovaného výsledku. Samotná fotografie je vlastně odrazem reality a já se jí následně snažila přesunout na hranici něčeho nereálného a nekonkrétního. Pokusila jsem se oddálit té přenesené skutečnosti využitím různých kontrastů a barev. Nechtěla jsem zobrazovat realitu jako takovou, snažila jsem se zobrazení svého vnitřního světa, který proniká i do světa vnějšího. Řekla bych, že na podobném principu pracují i spisovatelé, kteří vytváří různé imaginární světy. Inspirace realitou je zde tedy zřejmá, ale pokud dochází ke změnám detailů postupně tak můžeme získat nový, nereálný celek vyjadřující něco originálního. Můžeme pak nacházet prvky shodné s realitou, které se ale po přetvoření od reality natolik odlišují, že je nelze považovat za skutečné.

Tak vnímám i svůj vnitřní svět a tímto způsobem jsem k němu přistupovala při tvorbě. Vycházela jsem z něčeho konkrétního a reálného, co jsem následnými úpravami přetvářela na něco imaginárního. Přemýšlela jsem o tom, jak je velký předěl mezi skutečným světem a naší fantazií. Já osobně tyto dvě části nevnímám odděleně, ale jako celek, který se vzájemně doplňuje. A proto je i u mých obrazů zřetelný průnik mezi realitou a čistě imaginárními představami.

Myslím, že kombinací reality a světa fantazie mohou vznikat zcela nová díla, která diváka nechávají přemýšlet o tom, kam až jeho vlastní imaginace může zajít. Zůstávají tak otevřeným tématem, pro které si každý může najít vlastní vysvětlení. I tak to mám se svými obrazy, chci nechat prostor pro utváření vlastních hypotéz. Může si tak každý vytvořit svůj vlastní pohled na to, co považuji za svůj mikrosvět. Nesnažím se zcela přesně přenést sdělení a záměr, ale pouze přiblížit diváku co si pod tím pojmem představuji a nechat tak prostor pro jeho představivost.

Zamyslela jsem se také nad tím, proč mám potřebu něco tvořit. Dospěla jsem k závěru, že hlavním důvodem není potřeba něco sdělit, ale přemíra emocí, které potřebuji nějakým způsobem ventilovat. Jedná se vlastně o proces, při kterém přenáším své emoce do díla a jsem tak schopná je následně sebereflektovat. Dalším důvodem pro potřebu sdělování emocí je udržování sociálních vazeb. Vlastně i celková komunikace neslouží pouze ke sdělení informací. Pokud tedy něco vytvářím, očekávám, že tak přenesu své emoce na někoho dalšího, který však může dílo vnímat na různých úrovních. Nelze tedy očekávat shodnou reakci a vcítění se ze strany diváka, avšak lze tímto způsobem vyvolat určité emoce a následně dostat zpětnou vazbu. A právě takové interakce vedou k utužování mezilidských vztahů. Ventilace emocí může být také jedním z druhů léčby a ve spojitosti s výtvarnou tvorbou se tímto zabývá například arteterapie.

Arteterapie je dnes mezioborová disciplína. Setkávají a prolínají se v ní cíle volnočasových aktivit, vzdělávání, výchovy, léčby, psychoterapie i sociální práce. Na různých úrovních využívá poznatky z oblasti výtvarné (výtvarná výchova, teorie tvořivosti), z pedagogických oborů a z řady psychologických disciplín. Jsou to

zejména obecná psychologie, psychologie osobnosti, pedagogická, sociální psychologie, psychologie vývojová, psychopatologie, psychosomatika, klinická, jak psychodiagnostika, tak psychoterapie, psychagogika, psychologické poradenství, psychoprofylaxe i rehabilitace, v rámci aplikovaných disciplín pak například policejní psychologie, a zejména psychologie umění. Přesah oboru napovídá, že arteterapie se může stát metodou řady z vyjmenovaných disciplín, i když třeba jen ve formě použití speciálních arteterapeutických technik nebo užití analogického vzorce uměleckého uvažování.[3]

Jako výsledek své práce považuji nejen konečné dílo, ale i celkový tvůrčí proces, během kterého jsem došla k novým poznatkům a zkušenostem. Díky tomu jsem si uvědomila, že je důležité se zaměřit i na způsob vzniku díla než pouze na dílo samotné. Třeba i v případě kdy se o něco snažím a výsledek nevypadá podle mých očekávání, tak je dobré brát průběh tvorby jako novou zkušenost.

U prvního obrazu jsem začala s podkladem, který mi z počátku přišel až příliš tmavý. Sololitovou desku jsem natónovala šedou barvou a měla jsem pocit, že se hodně od návrhu liší. Ale po tom, co jsem začala malovat, mi tento podklad připadal jako vhodný. Díky dobrému krytí barev, jsem mohla nanášet i jasné tóny na tmavou barvu. Zjistila jsem, že akrylové barvy byly dobrou volbou pro realizaci mé malby. Trochu problém jsem měla s rychlým zasycháním, které je hodně odlišné v porovnání třeba s olejovými barvami, se kterými také občas pracuji. Musela jsem se naučit malovat mnohem rychleji, pokud jsem nechtěla mít příliš viditelné překrývání jednotlivých tónů. Naopak jemné lavírování šlo s akrylovými barvami bez obtíží.

U tohoto obrazu jsem nepoužila tak jasný barevný kontrast jako u obrazu druhého, kde jsem kombinovala sytě červenou a modrou. Měla jsem připravený červený podklad a nevěděla jsem, zda modrá barva červenou překryje a nebude mít fialový podtón. Ale barva se přizpůsobila dobře a prosvítání nebylo vidět. Celkový kontrast působí hodně intenzivním dojmem a byla jsem spokojená s výsledkem. Myslím, že barevná kombinace vyvolává dojem energičnosti, která je

[3] Arteterapie, Časopis české arteterapeutické asociace, 24/2010

mi blízká. Osobně jsem nejvíce spokojená s touto barevnou kombinací, i když někomu může připadat až příliš křiklavá. Na druhou stranu mi to připadá trochu zvláštní, protože se nejedná o mé oblíbené barvy.

Ty se hodně objevily na obraze, který jsem malovala jako třetí. Mám ráda růžovou a fialovou a tyto odstíny tam byly hojně zastoupeny. Celek oživuje kombinace s jasnou žlutou barvou, kterou lehce utlumuje barva tmavě modrá. K této barevnosti jsem došla postupně úpravou v grafickém editoru a s výslednou kombinací barev jsem byla spokojená. Přišlo mi, že na větším formátu mohla tato barevnost ještě mnohem lépe vyniknout. Při malbě jsem měla velký prostor pro kombinaci různých odstínů zastoupených barev. Osobně jsem si při tvorbě hodně vyhrála a bavilo mne zkoušet, jak vedle sebe různé tóny působí.

Proti tomu se hodně odlišuje obraz čtvrtý. Zde jsem použila odstíny červené v kombinaci s modrou a žlutou barvou. Není tedy tolik barevně rozmanitý jako obraz předchozí, ale i přesto působí zajímavým dojmem. Líbí se mi, že vytváří poměrně neurčitý obraz, kde nejsou jasně dané linie a vzniká zde tak prostor pro představivost. Nepovažovala jsem použití pouze tří odstínů a jejich podtónů za omezující. Právě naopak na mne kombinace působila velmi otevřeně a mohla jsem si tak více vyhrát s jednotlivými plochami, ze kterých pak vznikal celek utvářející obraz. Tento obraz mi připomíná rozložení mých nálad, který mohou působit rozděleným dojmem, ale přitom utváří jednotný celek. Na obraze převažuje červenorůžová barva a myslím, že jedním z důvodů je i to, že tato barva patří mezi mé oblíbené. Proto jsem také byla s barevností obrazu spokojena.

Při vytváření předlohy pro další obraz jsem využila možnosti nastavení svého fotoaparátu. Použila jsem zde efektu zrcadlení, který vytvořil z fotky symetrický obraz. Po následném barevném upravení fotografie se začaly vytrácet původní linie a tvary. Postupně mi fotografie začala připomínat spíše nějaký ornament. Tento obraz mi přišel poměrně těžký, když došlo na vlastní malbu. I přesto že jsem se snažila, tak nešlo dodržet přesnou symetrii jako na fotografii. Ve výsledku mi však přišlo, že je to tak lepší, obraz není zcela technicky dokonalý a proto je mnohem více originální. Myslím, že kdyby se mi podařilo zcela přesně zkopírovat tvar, tak bych nedocílila takového efektu a dílo by působilo spíše

strojově. Právě takové drobné nedostatky vytváří originální dílo a ne pouze kopii. Tvar, který vznikl, mi přišel zajímavý a je možné v něm hledat mnoho významů. Pro podklad jsem využila purpurové natónování desky. Na takový základ jsem pak postupně nanášela barvy jako světle modrou, oranžovou a další odstíny těchto barev až po žlutou. Z celkového souboru obrazů mi právě tento přišel nejnáročnější a i přesto, že jsem nedosáhla dokonalé symetrie, se mi výsledné dílo líbí. Řekla bych, že tak působí mnohem zajímavěji.

Pro poslední dva obrazy jsem využila stejné světle fialové natónování sololitových desek. Důvodem bylo, že jsem vycházela z fotografií, které měly obě namodralý podtón. Nechtěla jsem využít čistě modrého podkladu, protože jsem měla pocit, že by následně malba modrou barvou mohla na obrazech zaniknout.

Předposlední obraz je celkově v modré barvě a je hodně neurčitý. Nevytváří žádné konkrétní linie a tvary. Působí tak spíš jako barevný přechod mezi různými odstíny modré. Tento dojem jsem následně rozbila použitím červené barvy. Barva zde získala lehce růžovofialový nádech díky modré barvě a nepůsobí tak rušivě. Pocit, který ve mně obraz vyvolává, vnímám jako uklidňující i přesto, že je červená považována za agresivní barvu. Líbí se mi zde také lehce tyrkysový nádech, kterého jsem v některých částech docílila. Tyrkysovou barvu mám ráda, ale nedokázala bych si ji asi představit v kombinaci s červenou. Tak pro mne nakonec bylo překvapením, jakým způsobem se dají tyto dvě barvy kombinovat. Tento obraz mi ve výsledku připadá nejvíce kontrastní vůči ostatním. Myslím, že je to právě klidnou atmosférou, kterou vyvolává.

Naopak je tomu u obrazu, který jsem malovala jako poslední, tedy sedmý. Vycházela jsem ze základu kombinujícího modrou a růžovou, který byl lehce doplněn oranžovou barvou. Pro větší intenzitu barev jsem k této kombinaci přidala ještě žlutou, která zde působí velice jasně. Myslím, že tento obraz je hodně křiklavý a snadno na sebe dokáže upozornit. Nejsem si jistá, jaké pocity ve mně vyvolává, působí hodně kontrastně, ale stále jsem v něm dokázala vnímat určitý řád. I přesto, že je poměrně nepřehlédnutelný, mi však přijde, že zapadá do celkového pojetí mého vnitřního světa a zbylé obrazy tak doplňuje. Řekla bych, že je hodně blízký obrazu, který jsem začala jako třetí a proto zde vidím spojitost

mezi jednotlivými díly. Celkový počet sedmi obrazů, tedy vydává malou výpověď o tom, jak si představuji svůj vnitřní svět. Malou jsem napsala z důvodu, že jej nelze zcela obsáhnout malbou, osobně mi sedm obrazů připadá jako dostatečné množství, avšak svůj vnitřní svět vnímám jako něco mnohem rozsáhlejšího.

Mám pocit, že jednotlivé obrazy vypráví příběh, ve kterém vidím spojitost mezi nimi. I přesto že vypadají odlišně, mají společné téma, které jsem se pokusila zachytit. Do každého obrazu jsem tak vložila určité úsilí a emoce, které vyjadřují to, co považuji za svůj mikrosvět. Malbu zde vnímám jako projev své osobnosti a fotografie, co jsem použila jako předlohu, byly spojeny s mým zevnějškem. Ten je pak odrazem vnějšího světa, o kterém bych řekla, že utváří mé nitro. Osobně jsem tedy při tvorbě toho tématu dospěla k mnoha poznatkům a změnila tak svůj pohled na to, co si pod pojmem „Můj mikrosvět“ představuji. Jsem ráda, že jsem si toto téma nakonec vybrala, protože se tak pro mne stalo novou zkušeností a možností seberealizace.

5. EDUKAČNÍ VYUŽITÍ

V pedagogickém procesu bych téma bakalářské práce dokázala využít k reflexi a výtvarnému projevu. Ve výtvarné výchově je možnost transformace světa do výtvarného jazyka. V tomto případě by se jednalo o svět smyšlený, který by mohl být výtvarným procesem zprostředkován. Nebo by mohl být vytvořen zcela nový svět bez vymezených hranic a možností.

Dochází tak k jinému poznání světa, než pouze racionálnímu a proto se může jedinec rozvíjet i jiným směrem než je to například u matematiky. Při takovém poznání se žáci seznamují s různými výtvarnými technikami a osvojují si tak výtvarné dovednosti. Téma „Můj mikrosvět“ dává velký prostor pro imaginaci a možnost sebevyjádření v souvislosti s vlastními prožitky a není nějak omezeno. A tak by se zde mohla objevit možnost poznání svého vnitřního světa a následné srovnání s ostatními žáky.

Také zde vidím mnoho způsobů, jak by šlo dané téma zpracovat. Jedním z nich by mohla být například koláž doplněná malbou. Tato technika může být využita i na poměrně velký prostor a dala by se použít i pro práci ve skupině. Práce ve skupině umožňuje schopnost kooperace, tolerance a může vést žáky k hledání kompromisů. Celkový tvůrčí proces tak rozvíjí i vzájemnou komunikaci a dochází zde k utužování sociálních vazeb.

Rizikem skupinové práce je však možnost vzniku konfliktu mezi zúčastněnými. Takový problém by neměl být přehlížen a měl by jej řešit pedagog poskytnutím prostoru pro vyjádření názoru obou stran například při závěrečné reflexi, které by měla být součástí výtvarného procesu.

Díky schopnostem řešit konflikt dochází tak k rozvoji jedince, který získá nové zkušenosti jakým způsobem se s obdobnými problémy vypořádat. Výtvarná výchova nebo spíše výtvarný proces tak rozvíjí sociální aspekty jedince. A nejen to, dochází zde také k rozvoji kreativity, obohacování emocionálního života a schopnosti vcítění se.

Řekla bych tedy, že téma „Můj mikrosvět“, které jsem zpracovala ve své bakalářské práci, je využitelné v edukačním procesu. Toto téma je velmi otevřené a nabízí mnoho možností jeho využití v oblasti výtvarné výchovy. Může být využito jako námět skupinové práce, ale také může být zpracováno zcela individuálním způsobem. Důležité je pouze vytvořit vhodnou atmosféru a podmínky pro výtvarný proces.

ZÁVĚR

Cílem mé bakalářské práce bylo vytvořit sedm obrazů na téma „Můj mikrosvět“. Použila jsem sololitové desky o rozměrech 100x70 cm. Jako techniku jsem zvolila malbu akrylovými barvami. Soubor obrazů má vyjádřit co si pod tématem představuji a zprostředkovat tak můj vnitřní svět ostatním. Jako návrhy jsem využila upravené fotografie a vycházela jsem také ze svých emocí.

V teoretické části jsem se pak zaměřila na své představy o tématu a zdroje inspirace. Následně jsem zde rozvinula své představy o vnitřním světě a popis práce na obrazech. Součástí práce je také průběžná reflexe postupu tvorby a vlastních pocitů, ale také pedagogické využití tématu. V závěrečné části jsem se věnovala popisu jednotlivých obrazů a jejich celkovému srovnání.

RESUMÉ

The aim of my bachelor thesis was to create seven paintings for theme „My micro world“. I used hardboards in size 100x70cm. As a technique I used acrylic painting. Complex of paintings should describe what the theme represents for me and convey my inner world to others. As the drafts I used edited photos and relied on my own emotions.

In the theoretical part I focused on my own imaginations of theme and sources of inspiration. Then I developed my ideas about the inner world and described working progress on paintings. Part of work is also ongoing reflection of creative process and my own feelings, but also pedagogical use of theme. In final section I was concentrated on description of each painting and their overall comparison.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY A ZDROJŮ

SLAVÍK, J. (2001) Umění zážitku, zážitek umění (teorie a praxe artefiletiky). 1. díl. Praha: Univerzita Karlova - Pedagogická fakulta 2001. 282 s. ISBN: 80-7290-066-8

Arteterapie, Časopis české arteterapeutické asociace, číslo 24/2010

Psychedelické umění.[online] Dostupné z:<http://cs.wikipedia.org/wiki/Psychedelick%C3%A9_um%C4%9Bn%C3%AD>. Citováno dne [2014-06-09].

Obrázek 1: Placebo - Loud Like Love, obal.[online] Dostupné z:<http://media.musicfeeds.com.au/files/506166cfb9872f7637adfae814a57cd8.jpg>. Citováno dne [2014-06-15].

Obrázek 4: Video art .[online] Dostupné z:<http://www.art.net/thegallery/Vision/111RAISH01.jpg>. Citováno dne [2014-06-15].

Obrázek 5: The blob .[online] Dostupné z:<http://prettycleverfilms.com/files/2013/11/the-blob-2.jpg>. Citováno dne [2014-06-15].

Obrázek 3: Placebo - Loud Like Love, video .[online] Dostupné z:<http://en.ozonweb.com/wp-content/uploads/2014/04/v_placebo.jpg>. Citováno dne [2014-06-15].

Obrázek 2: Placebo - Loud Like Love, video .[online] Dostupné z:<http://www.intro-uk.com/wp-content/gallery/placebo-loud-like-love/008_placebo_lrg.jpg>. Citováno dne [2014-06-15].

Obrázek 6: Pátý element .[online] Dostupné z:<http://api.ning.com/files/tqw*nfYgVchrwbxB9DGG6vsr5e*I9PUGSisNpuaPJ9aAbbJz7Xk5CxTwFTs*fduqLlVS6GaQEoErbD4LZQ9c3U8t2jWFoj7L/thefifthelementposterbydeanwalton.jpeg>. Citováno dne [2014-06-15].

Obrázek 8: The Cure - Disintegration, obal .[online] Dostupné z:<http://lyriquediscorde.files.wordpress.com/2014/01/cure.jpg>. Citováno dne [2014-06-15].

Obrázek 7: The Cure - In between days,obal .[online] Dostupné z:<http://hubrisiscool.files.wordpress.com/2010/10/in-between-days1.jpeg>. Citováno dne [2014-06-15].

OBRAZOVÉ PŘÍLOHY

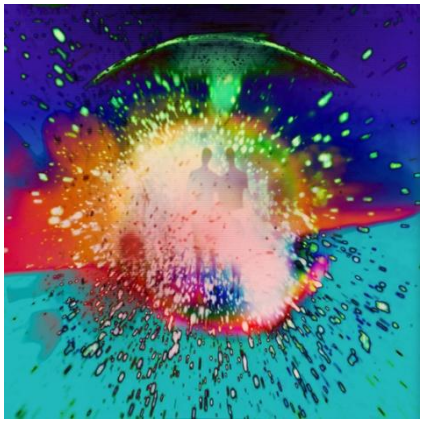

Obrázek 1

Obrázek 2

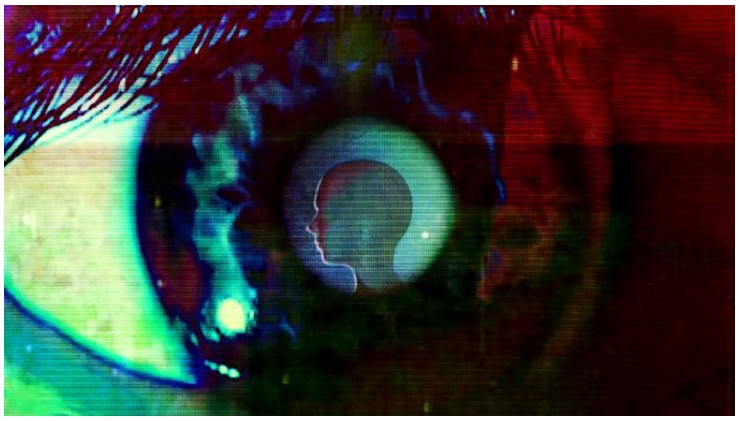

Obrázek 3

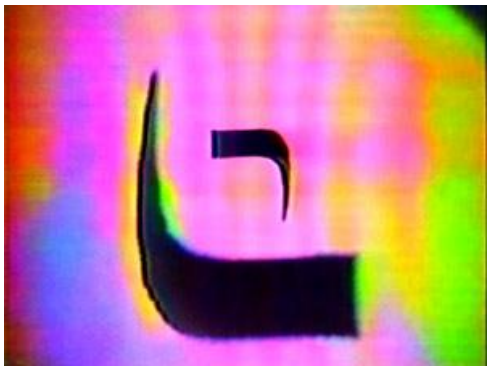

Obrázek 4

Obrázek 5

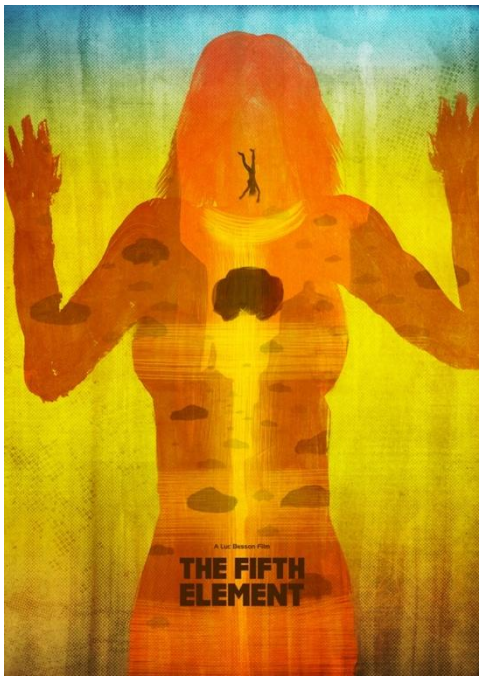

Obrázek 6

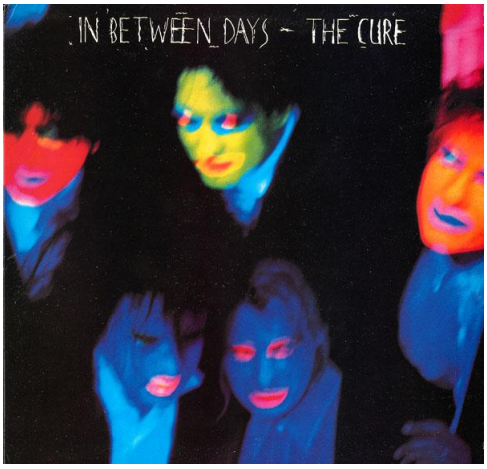

Obrázek 7

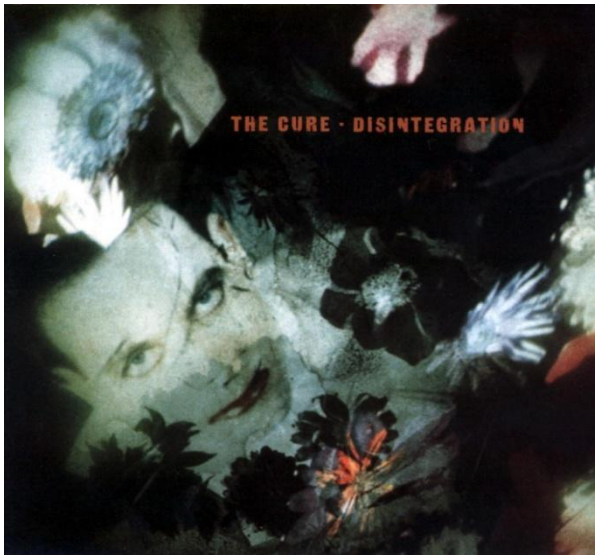

Obrázek 8

První obraz

Druhý obraz

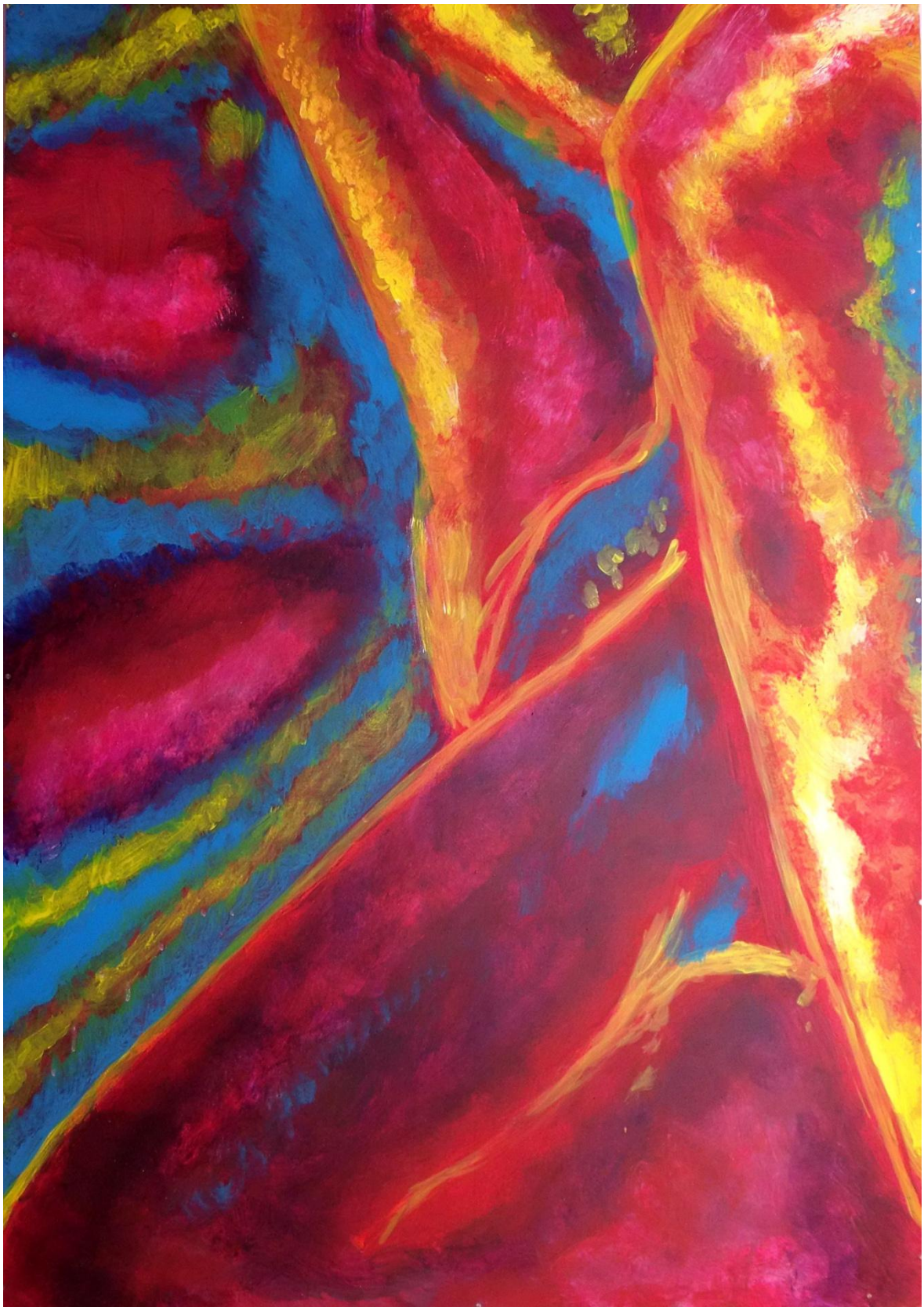

Třetí obraz

Čtvrtý obraz

Pátý obraz

Šestý obraz

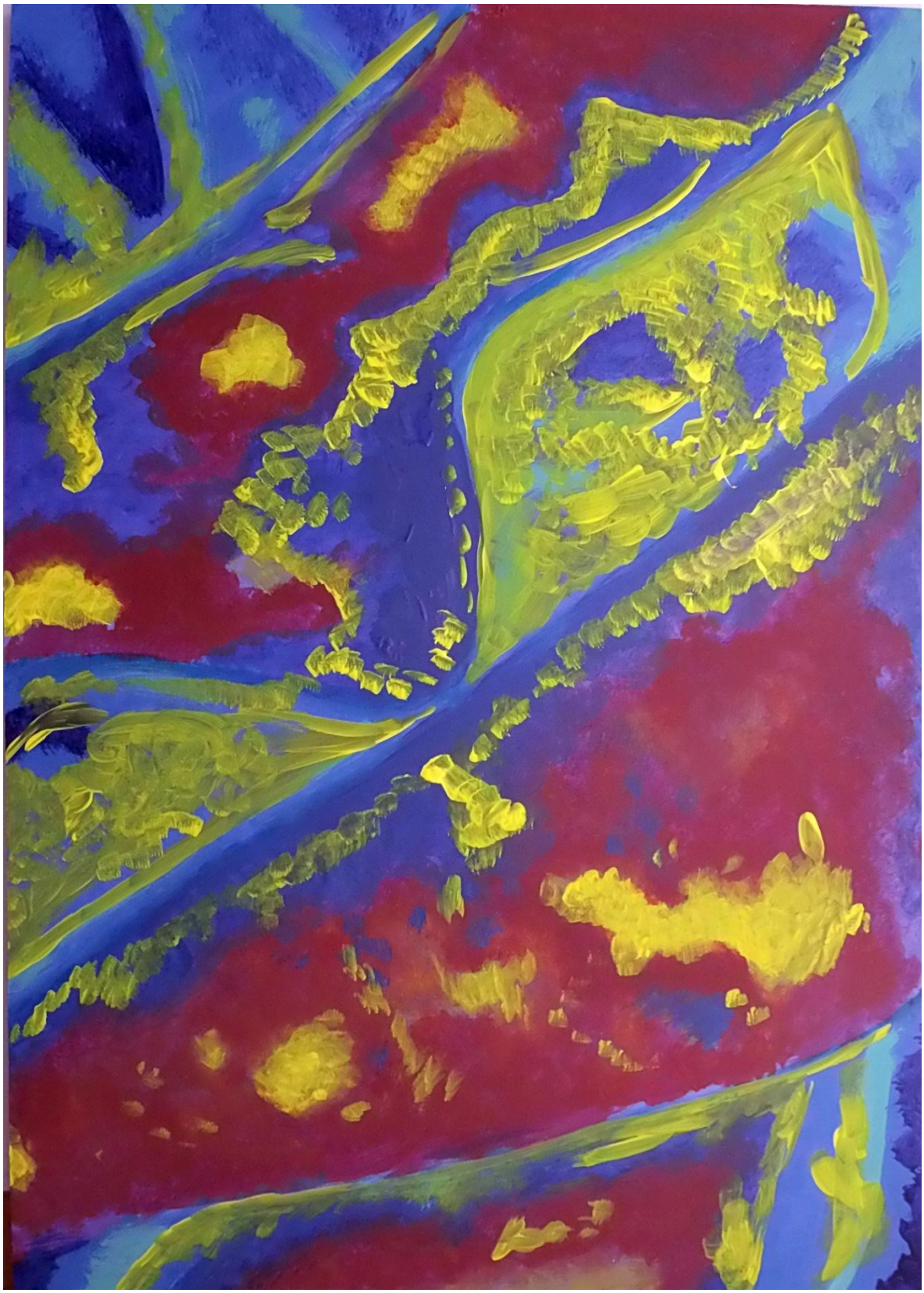

Sedmý obraz